

አቡነ ፊቅጦር ጳጳስ
ዘተሰምዮ ካልዕ ሰላማ።

እነዚህም ሁለተኛ ሰላማ
እየተባሉ ሲጠሩ የነበሩ
አቡነ ፊቅጦር።

ወአቡነ ሳሙኤል ዘወገ።
ወአቡነ ሳሙኤል ዘገዳመ
ዋልድባ።

የወገጉ አቡነ ሳሙኤል።
የዋልድባው ገዳም አቡነ
ሳሙኤል።

ወአባ ጊዮርጊስ ዘገዳመ
ማገው ወሀገረ ሸግላ

በሸግላ ምትባል አገር
ወስጥ የምትገኝ የማገው
ገዳም አባ ጊዮርጊስ ነበሩ።

ወተራከቡ እሱ በፈቃደ
እግዚአብሔር ወገንዝዎ
በኩበር።

እነዚህም ሁሉ
በእግዚአብሔር ፈቃድ
ከዮሐንስ ተገናኝተው
ገዝው ቀበሯቸው።

ወተቀብረ በደሴተ ዳጋ።

ዳጋ ከሚባለው ደሴት
ተቀበሩ።

ወእሱስ ንዋያት ተርፉ
ወስተ ዕደ ተንባላት።

ዓፄ ዳዊት ከሞቱ በኋላ
ቀደም ብለን የቆጠርናቸው

እስከ አመ ንግሠ ወልዱ
ዘርዓ ያዕቆብ ርቱዓ
ሃይማኖት።

መስቀሉና ሥዕላቱ።
ልጃቸው ዓፄ ዘርዓ
ያዕቆብ እስኪነግሡ ድረስ
በአሕዛብ ሀገር ተቀምጦ
ኖረ።

ወእምድኅረዝ ነግሡ
ወሉዱ በበጊዜሁ።

ከዚህ በኋላ ልጆቻቸው
በየጊዜው ነግሠዋል

ምዕራፍ ፫

ወእምዝ ንጽሕፍ ዜናሁ
ለዘርዓ ያዕቆብ ንጉሥ
ርቱዓ ሃይማኖት ወልዱ
ለዳግማዊ ዳዊት።

ዘከመ ነግሠ ወዘከመ
አምጽአ መስቀለ ክርስቶስ
ክቡረ።

ወሰፍነን፤

ወከለሜዳ፤

ወሀብለ ማዕሠረ ዕደዊሁ
ወአክሊለ ሶክ

ወዘተቀሥፈ ቦቱ ውስተ
ሀገረ ኢትዮጵያ።

ምዕራፍ ፫

ሃይማኖታቸው የቀና
የዳግማዊ ዳዊት ልጅ ዓፄ
ዘርዓ ያዕቆብ የሠሩትን
ሥራ እንናገራለን።

እንደ ነገሡና ክቡር
የሚሆን የጌታችንን
መስቀልም እንዳመጡ፤

ሰፍነንን፤

ከለሜዳውን

የግርግሪት የታሠረበት
ገመዱን። አክሊለ ሶኩን

የተገረፈበት ጅራፋን ወደ
ሀገራችን ወደ ኢትዮጵያ
እንዳመጡና ያመጡበትን
ምክንያት እንናገራለን።

ወአንበሮ ውስተ ደብረ
ነገሥት እንተ ይእቲ
ደብረ ክርቤ።፩

በጃጀወጀጀ ጅወጂ ዓመት
እምፍጥረተ ዓለም።

በ፲፫ወጀጀ ጅወጂ ዓመት
እምልደተ መድኃኒኑ።

በ፲፫ ወጀጀ ጅወጂ ዓመተ
ሰማዕታት ነግሠ ዘርዓ
ያዕቆብ ርቱዓ ሃይማኖት
ወልደ ዳዊት ዳግማዊ።

ደብረ ክርቤ እየተጣለች
በምትጠራው በደብረ
ነገሥት አስገብተው እንደ
አስቀመጡት እንናገራለን።

ዓለም በተፈጠረ በሰድስት
ሺህ ዘጠኝ መቶ ሃያ ሰባት
ዓመት።

ጌታ በተወለደ በሺህ
አራት መቶ ሃያ ሰባት
ዓመት።

በሺህ አንድ መቶ ሃያ
ሰባት ዓመተ ሰማዕታት
ሃይማኖታቸው የቀና
የዳግማዊ ዳዊት ልጅ ዓፄ
ዘርዓ ያዕቆብ ነገሡ።

^፩ የዚህች ቦታ ስም ተፋልሶ የ ጊዜ ነው ከዓፄ ካሌብ እስከ ዓፄ ደክኖ
አምላክ ደብረ ነገ-ድጓድ ከዓፄ ደክኖ አምላክ እስከ ዓፄ ዘርዓ ያዕቆብ ደብረ
ነገሥት ከዓፄ ዘርዓ ያዕቆብ ዘመን ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ መስቀሉ
በስተቀመጠበት ደብረ ክርቤ ተጠላለች።

ወተቀብዓ ቅብዓ መንግሥት
እምዘተርፈ እምይኩኖ
እምላክ አበአቡሁ።

ከቅድመ አያታቸው ከዓፄ
ይኩኖ እምላክ ከተረፈው
የመንግሥት ቅብዓት
ተቀብተው ነገሡ።

በከመ ነገሮ እግዚእነ
ዘንተ ቀዳሚ ለአቡነ ተክለ
ሃይማኑ።

ጌታ አስቀድሞ ትንቢቱን
ለአቡነ ተክለ ሃይማኖት
እንደነገራቸው።

ወተሰምየ ስመ መንግሥቱ
ቄስጠንጢኖስ።⁴

ስመ መንግሥታቸውም
ቄስጠንጢኖስ ተባለ።

በመዋዕለ ሢመቱ ለአባ
ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት
ዘእስክንድርያ።

የእስክንድርያው ሊቀ
ጳጳሳት አባ ዮሐንስ
ተሹመውበት በነበረ
ዘመን ተቀብተው ነገሡ።

⁴ ቄስጠንጢኖስ ኒቆሎጦስ በነገቱ ትእዛዝ ትመወድ ፀርከ የሚል ራዕይ በጽናጽ ሰማይ ተጽፎ አይቷል እሳቸውም አገብሮ መስተልዩ በዓለ መስተል የሚል ራዕይን አይተዋል። ቄስጠንጢኖስ ማለት ሐመልማል ትፍሥሕት ማለት ነው ሐመልማል ሰዓይን ደስ ያስቸል ጠል ሕይወት ደሰጠል እሳቸውም ለነፍስ ጠል ምሕረትን የሚያሳዩ መስተሉን እምጥተውልናልና ትፍሥሕትም እሳ ቄስጠንጢኖስ መስተሉን ድል ነሥተ ርም በጣ ጊዜ የርም ምእመናን የመስተሉን የዲክሉን የጽዮውን የጽናውን በባሪ ይዘው መስተል መግረፊ ፀር መስተል መዋፊ ፀር እያሉ ደስ ብሏቸው ተተብረውታል። እሳቸውም የኢስክንድርያ ንጉሥ ድል አድርገው መስተሉን ይዘው በመጣ ጊዜ መሳ የኢትዮጵያ ሕዝብ ደስ ብሉት መስተል ጋይልን መስተል ጽጌሳን መስተል መድጋሪተ ነፍስን እያሉ ተተብሉአቸዋልና።

ወእምስመ ነግሠ በ፩
ዓመት መጽሐ ጀቱ
ሊቃነ ጳጳሳት አበዊን አባ
ሚካኤል ወከባ ገብርኤል ።

በነገሡ በአራተኛው
ዓመት አባቶቻችን ሊቃነ
ጳጳሳቱ አባ ሚካኤልና
አባ ገብርኤል፤

ወአባ ዮሐንስ ኤጲስ ቆጶስ
ዘደብረ ምጥማቅ

የደብረ ምጥማቅ ኤጲስ
ቆጶስ አባ ዮሐንስ ወደ
ኢትዮጵያ መጡ።

ወጸኢሆሙ ኅቡራነ ግዕዝ
እሙንቱ።

ሁለቱም ሃይማኖታቸው
ግብራቸው አንድ ነውና።
እንደ ሐዋርያት ሥርዓት
ገንዘባቸውን በአንድ
አድርገው ሲኖሩ ነበር

ወድሙር ኩሉ ገዋዮሙ
በከመ ሥርዓተ ሐዋርያት።

አባ ሚካኤል ይሁብ
ክህነተ በምድረ አምሐራ
ወአባ ገብርኤል ይሁብ
ክህነተ በምድረ ሸዋ።

አባ ሚካኤል በምድረ
አምሐራ አባ ገብርኤል
በምድረ ሸዋ ክህነት
ይሰጡ ነበር።

ወእቱስ መፍቀሪ
እግዚአብሔር ዘርዓ ያዕቆብ

ስመ መንግሥታቸው
ቄስጠንጢኖስ የተባለ

ዘተሰምየ ቂስጠንጢኖስ
ኮነ ፈድፋደ ያፈቅራ
ለእግዝእትነ ማርያም
ወላዲተ እምላክ ከመ አቡሁ
ዳግማዊ ዳዊት።

ወአጽሐፈ ተለምራቲሃ
ወመንክራቲሃ ብዙኃ
እምኢየሩሳሌም ወግብፅ።

ወአቱሂ ደረሰ ድርሳናተ
ዘይትበሐል እግዚአብሔር
ነግሠ።

ወምዕላደ በእንተ
ሃይማኖት ርትዕት።

ወበእንተ አክብሮ
ሰንበታት ወበዓላት።

የእግዚአብሔር ወዳጅ
የሆኑ ዓፄ ዘርዓ ያዕቆብም
እንደ አባታቸው ዳግማዊ
ዓፄ ዳዊት እመቤታችንን
እጅግ ይወዷት ነበር።

ከፍቅራቸውም ጽናት
የተነሣ በኢየሩሳሌም
እና በግብፅ ያደረገችውን
ተለምራት አጽፈዋል።

እነሆኛውም እግዚአብሔር
ነግሠ” የሚባል።

ስለ ቀናች ሃይማኖት
የሚናገር ምዕላድ።

ስለ ሰንበታትና በዓላትም
አከባበር ድርሳናትን
ደርሰዋል።

ወለፀረ እግዝትነ ማርያም
ሰደዶሙ እምሀገረ
መንግሥቱ።

ወአጥፍአሙ በዘዘዚአሁ
ኩነኔ።

ወእምዝ ይቤ ንጉሥነ
ዘርዓ ያዕቆብ ዘተሰምየ
ቂስጠንጢኖስ።

እምአመ አንገሠኒ
እግዚአብሔር በ፲ወ፭
ዓመት

ወእም አመ ተወለድኩ
በ፶ ዓመት።

ራዕየ ርኢኩ ዘይብል
እንብር መስቀልየ በዲበ
መስቀል።

የእመቤታችን የድንግል
ማርያምን ኩብር
የሚቃወሙትንም ከሀገር
አስወጥተዋቸው።

ከነዚሁም በሚገባ ፍርድ
የፈረዱባቸው አሉ።

ከዚህም በኋላ ስመ
መንግሥታቸው ቂስጠንጢኖስ
የተባለ ንጉሣችን ዓፄ ዘርዓ
ያዕቆብ እንዲህ አሉ።

እግዚአብሔር ባንገሠኝ
በዐሥራ አምስተኛው
ዓመት።

በተወለድኩ በሃምሣ
ዓመት።

«መስቀሌን በመስቀል
ላይ አስቀምጥ» የሚል
ራዕይ አየሁ አሉ።

ወእቤ ምንት ትእምርቱ
ለዝነብሩ ራዕይ እንዝ እብል
ነበርኩ መጠነ ፩ ዓመት።

በከመ ርእየ ቂስጠንጢኖስ
ንጉሠ ቂስጠንጥንያ ራዕየ
ዘይብል ኒቂስጣጣኑ።

ወኮኖ ዕፁብ ዝንቱ
ራዕይ እስከ ፈክረ ሱቱ
አውስግንዮስ ሕፅወ
እጡታ።

እንዘ ይብል ዝንቱ
ትእምርተ መስቀል
ውእቱ

ወበዝ መስቀል ትመውዕ
ፀረክ ወጸላዕተክ

እኔም ይህ ሕልም ምን
ፀሆን እያጸከደ ዘንድ
ዓመት ያህል ይህኑ
ሳወጣ ሳወርድ ኖርኩ።

የቂስጥንጥንያው ንጉሥ
ቂስጠንጢኖስ ኒቂስጣጣኑ
የሚል በጸፍጸፍ ሰማይ
ተጽፎ እንደአየ።

እሱም አውስግንዮስ
የሚባል የአባቱ ጳንደረባ
እስኪተረጎምላት ድረስ
ይህ ኒቂስጣጣኑ ብሉ
የታየኝ ምን ይሆን እያለ
ሲያደንቅ እንደ ኖረ።

ኒቂስጣጣኑ የሚል ተጽፎ
ማየትህ ይህ የመስቀል
አምሳል ነው።

ይኸውም በዚህ መስቀል
ጠላቶችን ድል ታደርጋለህ

ወትመውዖ ለመክሰም ያኖስ
ዓላዊ።

ወከማሁ ሊተኒ
አስተርአየኒ።

እስከ ተሰዕልኩ ምክንያተ
ዝንቱ እምሑራነ
መጸሕፍት ወሊቃውንት
ወእም መማክር ተ
መንግሥትየ ጠበብት።

ወእሙንቱኒ ይቤሉኒ
እስመ መስቀለ ክርስቶስ
አምኃሁ ለአቡክ ሀሱ
በዕደ መኩንነ ተንባላት
ዘመካ መዲና።

ወበእንተዝ ቀናዕኩ
ቅንዓተ መንፈሳዊተ።

ጠላትህ መክሰም ያኖስንም
ድል ትነሣዋለህ ሲልህ
ነው።

እኔንም እንደእሱ አንብር
መስቀልየ በዲበ መስቀል
ብሎ አሳየኝ።

ከተማሩት ከሊቃውንቱ
ከምሑራኑ አዋቂዎች ከሆኑ
ከመንግሥቱ አማካሪዎች
ጠይቁ እስከምረዳ ድረስ
አንድ ዓመት ኖርኩ።

እነሱም ይህማ ለአባትህ
እጅ መንሻ ሆኖ የመጣው
የጌታችን መስቀል በመካ
መዲናው ሹም እጅ አለና
ያን አምጣ ሲልህ ነው
ብለው ነገሩኝ።

በዚህን ጊዜ መንፈሳዊ
ቅንዓትን ቀናሁ።

ወለስተጋባዕኩ ሠራዊትየ። ምታ ነጋሪት ክተት
ሠራዊት ብየ ሠራዊቴንም ሰበሰብኩ።

ወእምዝ ወረድኩ ምድረ ከዚህም በኋላ ከመካ
አደሊዋ ከመ እግበር መዲናው የአሕዛብ ሹም
ጸብዓ ምስለ ጋፍሔር ከጋፍሔር ጋር ሰመዋጋት
ሥዩመ ተንባላት ዘመካ አደሊዋ ድረስ ዘመትኩ።
መዲና።⁵

ወእንዝ ንጉሠ ምስር በዘመኑ የምስሩ ንጉሥ
አሸሪፍ። ሲሆን ጋፍሔፀ መካ መዲናን ይገዛ
ያስተዳድር ነበር።

ወእቱኒ ይቤለኒ ኢትግበር እሱም ከእኔ ጋር ምን
ጸብዓ ምስሌየ። ያዋጋሃል አለኝ።

እስመ እነ አሁብከ ንዋየ በእኔ እጅ የተያዘውንና
አቡከ ዳዊት። ያለውን የአባትህን ገንዘብ።

⁵ የዓፄ ዘርዓ ያዕቆብ ሐተታ የሠራዊታቸው ብዛት ፊታውራሪው ሲዘራ የሄደ እንደሆነ ደጅቶ ቀረቀንዳው ሲወቃ ነበር የሚከተው።

መስቀለ፤	መስቀሉን፤
ወሥዕላተ፤	ሥዕላቱን እስጥሃለሁና ከእኔ ጋር አትዋጋ አለኝ።
ወዘንተ ብሂሉ ወሀበኒ	ይህን ብሉ የዕጅ መንሻዬን አምኃየ።
መስቀለ።	መስቀሉን።
ወሰፍነጉ።	ሰፍነጉን።
ወከለሚዳ።	ከለሚዳውን።
ወሥዕላተ እግዝእትነ ሱቃስ የሣላቸውን ማርያም። የአመቤታችንን ስዕሎች።	
ወሥዕለ ኩርዓተ ርእስ። የሐንስ ወንጌላዊ የሣለውን ወታቦተ ሚካኤል ኩርዓተ ርእሱን ሥዕልና የሚካኤልን ታቦት ሰጠኝ።	
ወይቤለኒ ጋፍሔር የመካ መዲናው ሹም ሥዩመ መካ መዲና። ጋፍሔር እንዲህ አለኝ።	

ዘንተ አምሃክ ተወኪፈክ
ሑር ብሔረክ በዳህና
ወበሰላም።

ወእምዝ ተመይጥየ
ተዘከርክዎ ለራዕይ
ዘይብል አንብር መስቀልየ
በዲበ መስቀል።^ዕ

ወነበርኩ ፈ ዓመተ እንዘ
አዓይል ኩሉ አድባራተ
ኢትዮጵያ በሐዘን
ወበፈሪሃ እግዚአብሔር።

ወእብል በአይቴ አንብር
ለዝንቱ መስቀል ክቡር።

ይህን የዕጅ መንሻ
ተቀብለህ ወደ ሀገርህ
በፍቅር ተመለስህ አለኝ።

ከዚያም ከተመለስኩ በኋላ
መስቀሌን በመስቀል ላይ
አስቀምጥ ብሉ ያሳየኝ
ሕልም ይህ ነውን ብየ
አሰብኩ።

መስቀሌን በመስቀለኛ ቦታ
አኑር ያለኝን ለመፈጸም
መስቀለኛውን ቦታ በየት
አገኘዋለሁ ብየ ፈ ዓመት
የኢትዮጵያን ተራሮች
ዘርኩ።

ይህን ክቡር መስቀል በየት
አኖረዋለሁ እያልኩ።

^ዕ ይህን የዕጅ መንሻ አድርጎ የሰጠኝን መስቀሉንና ሥዕላቱን
የተቀበልኩት መስከረም 4ያ እንደ ቀን ሽህ አራት መቶ ዐርባ ሦስት
ዓመት ምሕረት ነው

ወብዙኃተ አብያተ
ክርስቲያን ወጣንኩ
ከመ እሕንጽ ወአንብር
ለመስቀል ክቡር
ውስቴቶን።

ወባሕቱ ይቤለኒ መልአክ
ዘይተልወኒ ለለኩሉ
መካን ኢይደሉ ዝንቱ
መካን ለዝንቱ መስቀል
ክቡር ከመ ይንበር
ውስቴቱ።

ወእምድገረ ፈ ዓመት
በጻሕኩ ምድረ አምባሰል
በብዙሕ ጻሕቅ።

ወርኢኩ ደብረ ዘአምባሰል
መስቀል።

ወዎድክዋ ኩለንታሃ ፈ
ጊዜ በታሕቴሃ።

በየደረሰኩበት ተራራ
ላይ ይህን ክቡር የዘየን
የጌታዬን መስቀል
በውስጣቸው ለማስቀመጥ
ብዙ ቤተ ክርስቲያን ማነጽ
ጀመርኩ።

ነገር ግን በየሂድኩበት
የሚመራኝና የሚከተለኝ
መልአክ (ቅዱስ ዑራኤል)
ይህ ቦታ ለዚህ ክቡር
መስቀል መቀመጫ ይሆን
ዘንድ አልተፈቀደም አለኝ።

ከሦስት ዓመት በኋላ
አምባሰል ከሚሠኘው ቦታ
ደረሰኩ።

ቦታዋም በመስቀል አምሳል
የተቀረፀች ተራራ ናት።

እኔም ታፋን ዙሪዋን
ሦስት ጊዜ ዘርኳት።

ወረከብከዋ ከመ ትእምርተ
መስቀል ይክቲ።

በትእምርተ መስቀል
አምሳል ተቀርጾ በፈቃደ
እግዚአብሔር ታንጾ
አገኘኋት።

ወእቤ ዝንቱ መካን
ዘይቤለኒ አንብር መስቀልየ
በዲበ መስቀል።

እኔም መስቀሌን በመስቀል
ላይ አስቀምጥ ያለኝ ይህ
ቦታ ነውን አልኩ።

ዘንተኒ ዜነውክምሙ
ለጳጳሳት እለ ሀለው
ምስሌየ።

ይህንኑም አብረውኝ
ላሉት ለጳጳሳቱ ለነ አባ
ሚካኤል፤

ወለካህናት።

ለሊቃውንቱ ካህናት፤

ወለመኳንንት።

ለመኳንንቱ ነገርኳቸው
አማክርኳቸው።

ወእሉኒ ይቤሉኒ በአማን
ይደሉ ዝንቱ መካን
ለዝንቱ መስቀል ክቡር።
ከመ ይንበር ውሴቴቱ።

ጳጳሳቱም መኳንንቱም
አይተው በእውነት ለዚህ
ክቡር መስቀል መቀመጫ
የተገባ ቦታ ነው አሉኝ።

ወእምዝ ሰዕነ በዊኦታ
ለአንቀጽ።

ከዚህም በኋላ ገደል
ከመሆኑ የተነሣ ወደ
አምባው ለመግባት
አቃተን።

እስመ ኢኮነ ርቱዓ ፍኖተ
ሙባሁ።

ብዙ የነገሥታት ሀብት
ስለነበረበት ማንም ገብቶ
እንዳይዘርፈው በማለት
የመግቢያው በር ጭንቀኛ
በመሆኑ ንጉሥ ሊገባበት
በትንሽ ጊዜ አይችልምና።

ወበእንተዝ ኃደርነ
ታሕቴሃ መንገለ
ምሥራቅ።

ለለዚህም ከእግረ ደብሩ
በምሥራቅ በኩል ካለው
ሚዳ ሠፍረን አደርን።

ወበሌሊት አስተርአየኒ
መልአክ ዘይዜንወኒ።

ከዚህ በኋላ የሚመራኝና
የሚከተለኝ መልአክ
(ቅዱስ ዑራኤል) ሌሊት
በራዕይ ተገለጸልኝ።

ወይቤለኒ።

ተገልጾም እንዲህ አለኝ።

ዛቲ ይእቲ ደብር ቀደም ሲል ደብረ ነጉድጓድ
 ዓባይ ዘትሰመይ ደብረ ጊላም ደብረ ነገሥት
 ነጉድጓድ። እየተባለች የምትጠራው
 ታላቋ ቦታ ይህች ናት።

ወእምይእዜሰ ትሰመይ ከዛሬ ጀምሮ ወደፊት ግን
 ደብረ ክርቤ ትባላለች ።

ወይእቲ ሀገረ መንግሥት ደብረ ነጉድጓድ የተባለችው
 ወክህነት።⁷ የካህናትና የነገሥታት መኖሪያ
 ስለሆነች ነው።

ኢየዐርግ ጎቤሃ አዕጋረ የትዕቢተኞች የመናፍቃን
 ዕቡያን። እግር አይረግጣትም።

ወእማጽያን። ከሀዲያን ማለት አንድነቱን
 ሦስትነቱን የሚክዱ
 ሊኖሩባት አይችሉም።

ትሄይስ ወትከብር ከአድባራት ሁሉ ከፍ
 እምኩሎን አድባራት። ያለች የከበረች ናት ።

⁷ ያዕቆብና ዮሐንስ ከቤተ መንግሥት ከቤተ ክህነት በመወለዳቸው ደቂቀ ነጉድጓድ
 እየተባሉ ሲጠሩ እንደ ነበረ።

ወይእቲ ደብረ ክርቤ ደብረ ይህችውም ደብረ ክርቤ
 መቅደሱ ለእግዚአብሔር አብ
 አብ። እንደ ጽርሐ አርያም
 የሚሠለስባት የሚቀደስባት
 ቦታ ናት።

ወማኅደራ ለቅድስት ለእመቤታችንም እመ
 ድንግል ማርያም። አምላክ እየተባለች
 የምትመሰገንባት ቦታ ናት።

ኢይሴሰል እምኔሃ የተጸለየውን ጸሎት
 መንፈስ ቅዱስ ኩሉ ጊዜ የተሠዋውን መሥዋዕት
 ለሐውያታ። በነጋ በነጋ በየጊዜው
 ለመቀበል መንፈስ ቅዱስ
 ከሷ አይለይምና፤

ወዕርግ ህየ አንቀጸ እንተ ይህን ብሎ ከነገረኝ በኋላ
 ምሥራቂሃ በምሥራቅ በኩል ባለው
 በር ግባ አለኝ።

ወበህየ ትረክብ ጀተ ከገባህም በኋላ ትንንሽ
 አብያተ ክርስቲያን ሁለት አብያተ ክርስቲያን
 ንዑሳተ። ተሠርተው ታገኛለህ።

አሐዲ በሰሙ እግዚአብሔር አብ፡

ከሁለቱም አንዲቱ በእግዚአብሔር አብ ስም የተሠራች ናት፡፡

ወአሐዲ በሰማ ለቅድስት ማርያም፡፡

አንዲቱም በእመቤታችን ቅድስት ማርያም ስም የታነጸች ናት፡፡

ወእሉሂ ዘአምጽአሙ ፈቃደ ክርስቶስ ባሕታዊ እምሀገረ ናግራን በ፩ደወበ፲ወ፬ ዓመት እምልደተ መድኃኒነ በመዋዕለ ካሌብ ንጉሠ ኢትዮጵያ፡፡

እነዚህም በሁለቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት ታቦቶች በአምስት መቶ ዐሥራ አራት ዓመተ ምሕረት በዓፄ ካሌብ ዘመን ፈቃደ ክርስቶስ የሚባል ባሕታዊ ከሀገረ ናግራን ያመጣቸው ናቸው፡፡

ወምክንያተ ምጽአቶሙስ ለታቦተ እግዚአብሔር አብ ወታቦተ ማርያም ድንግል፡፡

የእግዚአብሔር አብና የእመቤታችን ድንግል ማርያም ታቦቶችም የመጡበት ምክንያት ግን፡

እንዘ ሁሉ ፈቃደ ክርስቶስ ባሕታዊ ውስተ ሀገረ ናግራን፡፡

ፈቃደ ክርስቶስ የሚባል ባሕታዊ ሀገረ ናግራን ተቀምጦ ሳለ፡፡

ተተክለ ዓምደ ብርሃን ዓቢይ ዘሥዑል ውስቴቱ ሥዕለእግዝእትነ ማርያም ውስተ ይእቲ ሀገር፡፡

ከዚህች ቦታ ላይ በመካከሉ የእመቤታችን ማርያም ሥዕል የተቀረጸበት ዓምደ ብርሃን ተተክሎ፡፡

ወቀፀቦ እንዘ ያበርህ ከመ ፀሐይ፡፡ ወዕንዝ ያስምዕ ድምፀ ከመ ነጉድጓድ፡፡

እንደ ፀሐይ እያለበራ እንደነጉድጓድ ድምፅ እያሰማ ሲጠቅሰው በጸጋ ያይ ነበር፤ ይህችም ቦታ የቀራንዮ አምሳል እንደ መሆኗ እንደ ክረምት ነጉድጓድ ድምፅ እያሰማ ይጠቅሰው ነበር፤

ወበዕለተ አስተርአዮ ዝንቱ ዓምደ ብርሃን አስተርአዮቶ እግዝእትነ ማርያም፡፡

የብርሃን ዓምጽ በተገለጸለት ቀን እመቤታችን ድንግል ማርያም ተገልጸ ታየችው፡፡

ወትቤሉ፡፡

እንዲህ አለችው፡፡

ተንሥእ ወንሣእ ታቦተ
እግዚአብሔር አብ
ወታቦተ ዚእየ።

ወሑር ገበ አስተርአየክ
ዓምደ ብርሃን

ወሀሉ ሀየ እስከ ይከውን
ፈቃዱ ለእግዚአብሔር።

እስመ ዛቲ ሀገር ዓባይ
ይእቲ።

ወወሀበኒ ወልድየ ሰበ
ሐርኩ ኢትዮጵያ ጊዜ
ሰደትየ ትኩህኒ ርስተ
ለትውልደ ትውልድ።

የእኔና የእግዚአብሔር
አብን ታቦት ይዘህ ተነሥ።

ተነሥተህም ይህ የብርሃን
ዓምድ ተተክሎ ከጠቀሰህ
ቦታ ፈጥነህ ሂድ።

የእግዚአብሔር ፈቃዱ
እስኪሆን ከዚያው ተቀመጥ
አለችው። የእግዚአብሔር
ፈቃድ እስኪሆን አለች
ታቦቶቹ በክብር የሚገለጹት
በመስቀሉ ምክንያት ነውና።

ይህችም ቦታ ከአድባራቱ
ሁሉ ተለይታ የከበረች
ናትና።

በርጉም ሂሮድስ ዘመን ተለደጄ
ኢትዮጵያ በሄድኩበት ጊዜ
ለልጅ ልጅ መታጠሪያ ርስት
ትሁንሽ ብሎ

ወይሰባሕ ስምየ ውስቴታ
እስከ ለዓለም።

ወባረካ በበረከተ መንፈስ
ቅዱስ።

ወአልዓለ ክብራ እምክብረ
ኩሉን አድባራት።

ወእምድጎረ ዜነውቶ ዘንተ
ተሠወረት እምኔሁ

ወበእንተዝ መጽአ
በፈቃዱ ለካሌብ ንጉሥ
እንዘ ይመርሖ መልአክ
እግዚአብሔር ቅዱስ
ዑራኤል።

ስሚም እስከ ዕለተ
ምጽአት ያለማቋረጥ
ሲመሰገን ይኖርባት
ዘንድ ሰጥቶኛልና ሂደህ
ተቀመጥ አለችው።

አንድነቱ ሦስትነቱ
ሲነገርባት እንዲኖር
በመንፈስ ቅዱስ ባረካት
አከበራት።

ስሚም ከአድባራቱ
ሁሉ በላይ ሆኖ በክብር
እንዲታወቅ አደረጋት።

ይህን ቃል ተናግራ
ካሰረዳቸው በጊላ ክርሱ
ተሠወረችው።

በዚህ ምክንያት በዓፄ ካሌብ
ፈቃድ የእግዚአብሔር
መልአክ ቅዱስ ዑራኤል
እየመራው ታቦቶቹን ይዞ
መጣ።

ወምስሌሁ ፲ወ፪ ከሱ ጋር ዐሥራ ሁለት መነኩሳት።

ወቦላ ገበ ዛቲ ደብር። ከዚህች ቦታ ገባ።

ወነበረ ውስቴታ ብዙኃ መዋዕለ። እመቤታችን እንዳዘዘችው ታቦቶችን አክበሮ ቤተ ክርስቲያን ተክሎ ብዙ ዘመን ኖረ።

ወአዕረፈ በሰላም። ከዚህም በኋላ በክብር ከዚህ ዓለም በሞት ተለየ።

ወትረክብ አዕፅምቲሁ መትሕተ ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር አብ አፅሙንም ዝቅ ብለህ ከእግዚአብሔር አብ ቤተ ክርስቲያን ሥር ተቀብሮ ታገኘዋለህ።

ወበገቦ ይኢቲ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ ዓቢይ ነቅዕ። በዚህችው ቤተ ክርስቲያን ጉን በስተምሥራቅ ለ ትልቅ ምንጭ ውሀ ታገኛለህ።

ወአምጽእ መሬተ እም ጌታ ከተሰቀለበት ከቀራንዮ መቃብሪሁ ለወልደ ከተቀበረበት ከጉልጉታ እግዚአብሔር ወግበር አፈር አምጥተህ እርጭበት ቦቱ። አፍስበት።

ወይከውን ለከ ምድረ ሐዲስ ከመ መካነ ቤታ ለጽዮን አብርሃ ወአጽብሃ የአክሱም ጽዮንን ቤተ መቅደስ በሚያንፀብት ጊዜ መሬቱ የላላ እና ረግረግ ስለነበረ ጌታ ከገነት አረር አምጥቶ ረጭቶላቸው ደረቅና የለሰለሠ መሬት ሆኖላቸው እንደአነፁ ለእናንተም ደረቅና የለሰለሠ መሬት ይሆንልህል አላቸው።

ወቅብሮ ለመስቀል ክቡር ሳዕለ ውኢቱ ነቅዕ በከመ ይደሉ ለልዕልናሁ ከመ ኢይማስን ዓለም ዘእንበለ ጊዜሁ በኅጢአተ ውሉድ ደጎራውያን መስቀሉ በአፍኦ ከተቀመጠ ዘንድ በኋላ በሚነሱ ትውልድ ክፋት እና ኅጢአት ይህ ዓለም ያለጊዜው እንዳይጠፋ ለእሱ ክብር እንደሚገባ አድርገህ ነቅዕ ካለበት ቦታ ላይ ሠውረህ አስቀምጠው

ወሕንፅ ዲቤሁ ቤተ ክርስቲያን ሠናይተ በከመ አገበረከ መንፈስ ቅዱስ

በላዩም ላይ መንፈስ ቅዱስ እደገለፅልህ መጠን ያማረ የተወደደ አድርገህ በእግዚአብሔር አብ ስም ቤተ ክርስቲያንን ሥራ

ወዘንተ ተናጊሮ አንቅሃኒ እምንዋምየ ወተንሣእኩ ሶቤሃ በፍስሐ ዓቢይ።

ይህን ካስረዳኝ በኋላ መልአኩ ከእንቅልፌ ቀስቀስኝ እኔም በፍፁም ደስታ ደስ ተሰኝቼ ተነሣሁ

ወበጽባህ አረጉ እንተ ምሥራቂሃ አመ ጽወፅ ለመስከረም በበአለ እግዝእትነ ማርያም ምስለ መስቀሉ ክቡር በ፲፫ወ በ፱፫ ዓመተ ሥጋዊ

እኔም በነጋ ጊዜ ክቡር የሆነ የጌታዬን መስቀል ይገር በአንድ ሽ አራት መቶ አርባ ስድስት ዓመተ ምህረት መስከረም ፳፩ ቀን የእመቤታችን በአል በሚከበርበት ዕለት በምሥራቅ በኩል ወደተራራው ገባሁ።

ወሐወጽክዋ ኩለንታሃ ለዛቲ ደብር በትሕትና ዓቢይ

ገብቸም ፍፁም በሆነ ትህትና በታዋን እየተዘዋወርኩ ሁለንተናዋን እየጌት

ወረከብክዋ በከመ ዜነወኒ መልአክ

አይቸም መልአኩ እንደነገረኝ ፍፁም ትእምርተ መስቀል ሆና አገኘኋት

ወለታቦታትኒ በከመ እምፅዖን ፈቃደ ክርስቶስ ባህታዊ ወተከሉን ውስቴታ

ታቦቶቼንም ፈቃደ ክርስቶስ የተከላቸው መሆኑን መልአኩ እንደ ነገረኝ ሆነው አገኘኋቸው

ወተፈሣሕኩ አነኒ ወኩሉሙ እለምስሌየ

ጌታዬ አንብር መስቀልየ በዲበ መስቀል ብሉ ያዘዘኝ ሦስት ዓመት ሙሉ የዞርኩበት ምኞቴ ስለተፈፀመልኝ እኔም ሆነ ከእኔ ጋራ ያሉት ፈፅሞ ደስ ተሰኝን

ወገበርነ በአለ ዐቢየ በዛቲ ዕለተ በእንተ ተፍጻሜተ ፍስሐየ

የጌታዬ ትእዛዝና ፈቃድ ስለተፈፀመልኝ ወንዱ በሆታ ሴቱ በዕልልታ ሆነን ታላቅ በአልን ከእመቤታችን በአል ጋራ በፍፁም ደስታ አከበርን።

ወለንበርን ውስተ ይእቲ
ቤተ ክርስቲያን መስቀሉ
ለወልደ እግዚአብሔር
ዘተረከበ በትጋሁ ወበ
ጥብአቱ ለአቡዮ ዳግማዊ
ዳዊት

ወእምድጎረዝ አምጸእኩ
መሬተ እም መቃብሪሁ
ለወልደ እግዚአብሔር
ወእምኩሉን መካናት
ቅድሳት በ፪ወ፳ አግማል
ወበ፪ በቅላት

በከመ አምጽአ አቡዮ
ዳግማዊ ዳዊት ቀዳሚ
መሬተ እምኩሉን
መካናት ቅድሳት
በ፲፪ወበ፳፻ አግማል

በአባቴ ዳግማዊ ዳዊት
ፍፁም ትጋት እናቆራጥነት
የተገኘ የጌታዬን የወልደ
እግዚአብሔር መስቀልንም
በእግዚአብሔር አብ ስም
በተሠራው ቤተ ክርስቲያን
ውስጥ አስቀመጥን።

ከዚህ በኋላ መልአኩ
እንዳዘዘኝ ከቀራንዮና
ከጎልጉታ፣ በኪደተ እግሩ
ካከበራቸው ቅዱሳት
መካናት በሰማኒያ ስምንት
ግመሎችና በመቶ አጋሰስ
አፈሩን አስመጣሁ

አባቴ አዲ ዳዊት ከቅዱሳት
መካናት በአንድ ሺ ስምንት
መቶ ግመሎች አፈሩን
አስመጥተው እንደነበር
እሳቸውም የመልአኩን
ትእዛዝና ቃል ለመፈፀምና
የጌታቸውም በረከት እንዳ
ይቀርብኝ ሲሉ እንዳመጡ።

ወለግበርኩ ውስቴቱ
ለነቅዕ እምዝንቱ መሬት
በከመ አዘዘኒ መልአክ

ወነጽፈ ውእቱ ነቅዕ ወኮነ
ምድረ ይቡስ

ወእምዝ አክረይኩ ግበ
ላዕለ ውእቱ ምድር ፃ
በእመተ ብእሲ ኑጥ
ወግድሞ

ወወደየኩ መሬተ
ዘአምጸእኩ ውስቴቱ

ወሐነጽክዎ ለግብ ኑጥ
ወግድሞ በሠናይ ሕንፃ

መልአኩ እርጭበት ብሉ
እንዳዘዘኝ ከአመጣሁት
አፈር ከምንጩ ላይ
ረጨሁት

አፈሩን በረጨሁበት
ጊዜ ምንጩ ደርቆ ደረቅ
መሬት ሆነ

ከዚሁ ነቅዕ ከነበረበት
በታ ላይም በሰው ክንድ
ቁመቱም ወርዱም ልክ
በልክ አርባ በአርባ የሆነ
ጉድጓድ አስቆፈርኩ

ከአመጣሁት አፈርም
ከውስጡ አስገብቸ
አስደለደልኩ

የጉድጓዱን ውስጥም
ዙሪያውን ጽኑዕ በሆነና
በአማረ ግንብ አስገነባሁ

ወሐነፅኩ ቤተ ክርስቲያን
ንዕስተ ማዕከላ ውእቱ
ግብ በዘይሴኒ ግብር
በወርቅ ወበዕንቀ

ወአግበርኩ ሣፁን
ዘመንክር ግብርቱ ዘዕንቀ
ወወደይናሁ ለመስቀል
ክቡር ዘምስለ ሙዳዩ
ዘቡቱ ፱ቱስ ናሥል።

ወበእሉ ስናሥል ረሰይኖ
ለመስቀል ውስተ ውእቱ
ሣፁን ርቡበ

በጉድጓዱ ውስጥ ለክቡር
መስቀሉ፤ ከላሜዳው እና
ለአጽመ ቅዱሳን ማረፊያ
መቀመጫ ትሆን ዘንድ
በአማረ በተወደደ በወርቅ
በዕንቀ አስጊጪ ትንሽ ቤተ
ክርስቲያን አሠራሁ

በመስቀሉ መጠን አሠራሩ
ድንቅ የሆነ ሣጥን በዕንቀ
አሠርቸ መስቀሉን
ሲልኩልኝ በአራት ማዕዘን
የሚያዝበት አራት ሰንሠለት
የያዘው ሙዳይ ነበርና
መስቀሉን ከነሙዳዩ ከዚህ
ሣጥን ውስጥ አስቀመጥኩ

አቀማመጡንም በወርቅ
ሰንሠለት በታች በላይ
በቀኝ በግራ እንደከሣማ
አስይኸ ረቦ እንዲኖር
አደረገኩ

ወለዝንቱ ሣፁን በሣፁን
ዘወርቅ

ለሠፍነግሂ ወለከላሜዳ
ወለሀብል ዘተቀሰፈ ቦቱ
ወለአክሊለ ሶክሂ ውስተ
ዝ ሣፁን

ምስለ ወርቅ አምንሁ
ለእግዚእነ እስመ ፈነው
ለነ ከመ ይኩነነ ለበረከት

ወለዝንቱ ካዕበ በሣፁን
ዘብሩር

መስቀሉንም ከነሣጥኑ
በሁለተኛ የወርቅ ሣጥን
ውስጥ አስቀመጥኩ

ስ ለ ክ ብ ራ ቸ ው
እያንዳንዳቸውን በወርቅ
ሙዳይ አድርገው ልክውልን
ነበርና ከላሜዳውን ሰፍነጉን
አክሊለ ሶኩን የተገረፈበት
ጅራፋን የግርግሪት
የታሰረበት ገመዱንም
ከነሙዳዩ በዚህ ሣጥን
ውስጥ አስቀመጥኩ

ለበረከት ይሁናችሁ
ብለው ለጌታችን እጅ
መንሻ ከቀረበው ትንሽ
ወርቅ ልክውልን ነበርና
ከዚህ ጋር አስቀመጥኩ

ይህን የወርቅ ሣጥን
ደግሞ በሦስተኛው በብር
ሣጥን ውስጥ

ወለዝ ካዕበ በሣፁን
ዘብርት ወለዝ ካዕበ
በሣፁን ዘፃረር

ወለዝ ካዕበ በሣፁን ዘዕፅ
ዘሥርገው በወርቅ

ለአዕፅምተ ሐዋርያት
ወሰማዕት ወኸሉሙ
ቅዱሳንን አንበርኖሙ
ውስተ ዝንቱ ሣፁን ዘዕፅ
ዘቅፋል በወርቅ።

ወይጸውሮሙ ለኸሉሙ።

ወለእሱኒ ኸሉሙ በሣፁን
ዘሐፂን።

ይህንንምም የብሩን
ሣጥን ደግሞ በናስ ሣጥን
የናሱን ሣጥን በእርሳለ
ሣጥን

የርሳሱን ሣጥን በወርቅ
ባጌጠ በእንጨት ሣጥን

ዓጽመ ሐዋርያትን ዓፅመ
ሰማዕታትን ዓፅመ ቅዱሳን
ዓፅመ ቅዱሳት አንስትን
ሁሉ በወርቅ ከተለበጠው
ከዕንጨቱ ሣጥን ውስጥ
አስቀመጥናቸው።

አሁን የቈጠርናቸውን
ሁሉ ሰብስቦ አንድ
አድርጎ የሚይዛቸው እሱ
ነውና።

እኒህን ሁሉ ከዕንጨቱ
ሣጥን ጋር በብረት ሣጥን
አድርገን ለመስቀሉ

መቀመጫ ብዩ ባሳነጽኳት
ቤተ ክርስቲያን ውስጥ
አስቀመጥኩ።

ወለግብራቲሆሙኒ ድኅረ
ንትናገር በጦማር ደኃራይ።

ወእምድኅረዝ አግበርኩ
አዕማደ ዘሐፂን ከመ
ይኩኑ ርቡባነ ማዕከለ
ቤተ ክርስቲያን ዘታሕቱ
ወላዕሉ።

ወበላዕሌሆን አግበርኩ
መሬተ እንዘ አምጸእኩ
እም መካናት ቅዱሳት።

ወኮነት ምድረ ሠናይተ።

ወሐነፅከዋ ለቤተ
እግዚአብሔር አብ
በሠናይ ሕንፃ በወርቅ

የሣጥኖቹን አሠራር ግን
ወደፊት እንናገረዋለን።

ከዚህ በኋላ የብረት መረባርብ
አሠርቼ በኖራ እያሰለጠኩ
በብረት እየአሰጠረኩ ምድር
ቤትና ፎቅ እንዲሆን በግንቡ
ላይ አሸጋግራ አስቀመጥኩ።

ከቅዱሳት መካናት
የአስመጣሁትን አፈር
በዚያ ላይ አስደለደልኩ።

ፈጽማ ደስ የምታሰኝ
ፅድልት ብርህት የሆነች
ቦታ ሆነች።

ከዚህ በኋላ ዓፅመ
ቅዱሳንን መሠረት አድርጌ
የእግዚአብሔር አብን